

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τεύχος 20 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€

1 ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΤΙΜΩΡΗΣΟΥΜΕ

Όχι στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και παντού!

Διάλυση Υγείας – Παιδείας – Ασφάλισης Ενωμένοι να οργανώσουμε την αντίστασή μας!

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει αποδουλει ματικών κερδών. Ιδιωτικοποίηση Υγείας και Παιδείας σημαίνει ότι θα χειρουργείται όποιος μπορεί να πληρώσει το νοσοκομείο στο οποίο μέχρι τώρα είχε δωρεάν πρόσβαση, θα σπουδάξει μόνο όποιος αρχικά μπορεί να ανταπεξέλθει οικονομικά στις απαιτήσεις του νέου Λυκείου – τρίχρονου εξεταστικού κέντρου και στη συνέχεια αν θα μπορεί να πληρώνει διδάκτρα για ένα πτυχίο – κουρελόχαρτο. Οι νέοι εργασιακοί και ασφαλιστικοί νόμοι δεν δίνουν ευκαιρίες για πρόσθετο εισόδημα, αλλά νομιμοποιούν τις εργασιακές συνθήκες “γαλέρας” για μισθούς - φιλοδωρήματα και την επέκταση του εργασιακού βίου

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει αποδουλει ματικών κερδών. Ιδιωτικοποίηση Υγείας και Παιδείας σημαίνει ότι θα χειρουργείται όποιος μπορεί να πληρώσει το νοσοκομείο στο οποίο μέχρι τώρα είχε δωρεάν πρόσβαση, θα σπουδάξει μόνο όποιος αρχικά μπορεί να ανταπεξέλθει οικονομικά στις απαιτήσεις του νέου Λυκείου – τρίχρονου εξεταστικού κέντρου και στη συνέχεια αν θα μπορεί να πληρώνει διδάκτρα για ένα πτυχίο – κουρελόχαρτο. Οι νέοι εργασιακοί και ασφαλιστικοί νόμοι δεν δίνουν ευκαιρίες για πρόσθετο εισόδημα, αλλά νομιμοποιούν τις εργασιακές συνθήκες “γαλέρας” για μισθούς - φιλοδωρήματα και την επέκταση του εργασιακού βίου

συνέχεια στην σελ. 3...

Μάθε τα δικαιώματά σου: Η αργία είναι δικαίωμα

σελ.5

Από χώρους δουλειάς
Διώξεις εκπαιδευτικών

σελ.4

Ιστορία
Οι μεγάλες απεργίες των εκπαιδευτικών - Μέρος 2

σελ.8

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα. Προτείνουμε και έχουμε:

-Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Αγρότες - Ευρώπη

Τον τελευταίο μήνα ξέσπασε ένα κύμα ιστορικών αγροτικών κινητοποιήσεων σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αγρότες διαμαρτυρήθηκαν σε ολόκληρη την Ευρώπη για το αυξανόμενο κόστος και τους φόρους, την γραφειοκρατία, τους υπερβολικούς περιβαλλοντικούς κανόνες (οι οποίοι στοχεύουν στην ενίσχυση των πολύ μεγάλων επιχειρήσεων στον αγροτικό τομέα) και τον ανταγωνισμό από φθηνές εισαγωγές τροφίμων από χώρες της Λατινικής Αμερικής και την Ουκρανία. Σε πολλές περιπτώσεις, οι κινητοποιήσεις κατέληξαν σε κλεισίματα δρόμων, πέταγμα κοπριάς σε κυβερνητικά κτήρια και μεγάλες αλυσίδες τροφίμων, συγκρούσεις με την αστυνομία, αποκλεισμό της έδρας της ΕΕ στις Βρυξέλες, κ.ά.

Έχουμε φτάσει σε αυτό το σημείο μετά από δεκαετίες νεοφιλελεύθερων πολιτικών και συμφωνιών ελεύθερων συναλλαγών. Το κόστος παραγωγής αυξάνεται σταθερά τα τελευταία χρόνια, ενώ τα ποσά που καταβάλλονται στους αγρότες έχουν παραμείνει στάσιμα ή ακόμη και μειωμένα. Έτσι, όσο μια χούφτα πολυεθνικές ελέγχουν την παραγωγή, τη διακίνηση και τις τιμές των τροφίμων σε παγκόσμιο επίπεδο, τόσο οι μικροί παραγωγοί όσο και οι καταναλωτές θα πληρώνουν το κόστος.

Γερμανία

Τριπλή απεργία στις μεταφορές πραγματοποιήθηκε στη Γερμανία στην οποία συμμετέχουν οι μηχανοδηγοί των τρένων, οι εργαζόμενοι στην ασφάλεια των αεροδρομίων και οι εργαζόμενοι στην αεροπορική εταιρεία Lufthansa. Βασικά αιτήματα

ήταν η αύξηση μισθών κατά 15% με νέες διαπραγματεύσεις μετά από 18 μήνες, η μείωση του χρόνου εργασίας με τις ίδιες αποδοχές ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τον πληθωρισμό που έχει τσακίσει όλα τα εισοδήματα καθώς και καταβολή αποζημίωσης πληθωρισμού ύψους 3.000 ευρώ (περίπου 3.300 δολάρια) για τα περίπου 18.000 μέλη της Lufthansa και περίπου 1.000 της Lufthansa Cityline (θυγατρική μικρών αποστάσεων και χαμηλού κόστους της Lufthansa).

Την Πέμπτη 7/3, η Deutsche Bahn, ο εθνικός σιδηροδρομικός φορέας, έβγαλε ανακοίνωση για μείωση των δρομολογίων κατηγορώντας τα συνδικάτα των εργαζομένων ότι αρνούνται να κάνουν αναγκαίους συμβιβασμούς. Λόγω της απεργίας, παρέλυσαν τα αεροδρόμια της Φρανκφούρτης και του Ντίσελντορφ καθώς στην απεργία συμμετείχαν και εργαζόμενοι ασφαλείας.

Ιταλία

Στις 24 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκαν σε μια σειρά από χώρες διεθνιστικές πρωτοβουλίες και αντιπολεμικές διαδηλώσεις, οργανωμένες από οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς και συνδικάτα κατά του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία και κατά της γενοκτονίας στην Παλαιστίνη. Η πρωτοβουλία αυτή προήλθε αρχικά από το ιταλικό αντιπολεμικό κίνημα και ένα κομμάτι του μαχητικού συνδικαλισμού (SI Cobas) και επεκτάθηκε και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Ισπανία και η Γαλλία. Στην Ιταλία μάλιστα αποφασίστηκε και προκηρύχθηκε απεργία αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό από την SI Cobas στις 23 Φλεβάρη ενώ και άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις ένωσαν τις δυνάμεις τους καλώντας σε απεργία σε κλάδους όπως η εκπαίδευση και οι μεταφορές.

Διάλυση Υγείας – Παιδείας – Ασφάλισης
Ενωμένοι να οργανώσουμε την αντίστασή μας

...συνέχεια από την σελ. 1

μέχρι τον θάνατο. Η ακρίβεια κατατρώνει το εισόδημα των εργαζομένων, ο μισθός που τελειώνει στα μισά του μήνα. Εξώσεις, πλειστηριασμοί, ενοίκια που ισοδυναμούν με ένα ολόκληρο μισθό! Καταστροφές υποδομών και ιδιωτικοποιήσεις που οδηγούν σε κυβερνητικά εγκλήματα όπως στα Τέμπη, στις πλημμύρες στη Θεσσαλία και τις φωτιές στον Έβρο. Περικοπές δαπανών παντού ταυτόχρονα με διόγκωση δαπανών για εξοπλισμούς και αστυνομία: Τα επιδόματα επίσχεσης εργασίας και μακροχρόνια ανέργων καταργήθηκαν κρυφά, οι δαπάνες για την Υγεία είναι περίπου στο 50% και οι δαπάνες ανά φοιτητή είναι κάτω από το 25% των αντίστοιχων ευρωπαϊκών μέσων όρων. Ταυτόχρονα, προϋπολογίζονται 40 δις. ευρώ για αγορά πολεμικών αεροπλάνων, στέλνεται φρεγάτα στην Ερυθρά Θάλασσα και αναλαμβάνεται η εποπτεία και ο συντονισμός της διεθνούς επιχείρησης εκεί. Για τέτοιους σκοπούς “λεφτά υπάρχουν”!

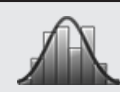
Αυτή η ζοφερή πραγματικότητα δεν μπορεί να δικαιολογηθεί στα μάτια των εργαζομένων και της νεολαίας. Το καθεστώς Μητσοτάκη καταφεύγει στην καταστολή και τη βία, στην προληπτική αντεπανάσταση και το κράτος έκτακτης ανάγκης: Αυτό

εξυπηρετεί η “αναμόρφωση” του ποινικού κώδικα που ψηφίστηκε πρόσφατα. Πλέον ακόμα και για πλημμέλημα, κάποιος μπορεί να καταλήξει στη φυλακή. Θωρακίζονται προκαταβολικά με κάθε μέσο απέναντι στη δυσαρέσκεια και την αγανάκτηση του κόσμου που μεγαλώνει μέρα με τη μέρα. Σέρνουν σωματεία στα δικαστήρια και διώκουν συνδικαλιστές όπως συμβαίνει με τους εκπαιδευτικούς για τη συνεχιζόμενη απεργία – αποχή από την “αξιολόγηση” των σχολικών μονάδων. Δεν μπορούν όμως να πνίξουν τις αντιστάσεις. Ούτε με το να τις αγνοούν και να ψηφίζουν το καταστροφικό τους πρόγραμμα στη Βουλή, όπως συνέβη με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, ξεπερνούν την κρίση που μοιραία δημιουργείται στο εσωτερικό τους. Είναι αποκομμένοι από την κοινωνία, πολύ επικίνδυνοι και αδιστακτοί βέβαια, αλλά πολιτικά όχι πιο δυνατοί. Στήριξη μόνο από τους Αμερικάνους μπορούν να προσδοκούν, γι’ αυτό και ο Μητσοτάκης έσπευσε να συναντήσει τον Ζελένσκι στην Ουκρανία. Όμως, από μόνοι τους δεν θα αλλάξουν πολιτική, ούτε θα παραιτηθούν, πολύ περισσότερο που η αντιπολίτευση, νεοφιλελεύθερη ως το μεδούλι όπως η κυβέρνηση, υπερψηφίζει τα κυβερνητικά νομοσχέδια!

Αυτή τη λύση μόνο εργαζόμενοι, νεολαία και φτωχά λαϊκά στρώματα

με την ενότητα και την οργάνωση του αγώνα τους μπορούν να την επιβάλουν. Με την ενοποίηση στον αγώνα αγροτών και φοιτητών με τους εργαζόμενους. Μία πρώτη απάντηση δόθηκε στις 28 Φλεβάρη με την απεργία και τις μεγάλες συγκεντρώσεις σε όλες τις πόλεις, παρά την τραγική, για μια ακόμα φορά, απουσία της ΓΣΕΕ. Ήταν μια πολύ σημαντική κινητοποίηση που δείχνει τις δυνατότητες που υπάρχουν για μαζικοποίηση και ενοποίηση των αγώνων αλλά και την ανάγκη να απαλλαγούμε από την γραφειοκρατική ηγεσία του κορυφαίου συνδικαλιστικού οργάνου των εργαζομένων που αρνήθηκε να στηρίξει την απεργία και κάλεσε διασπαστικά τη δική της για τις 17 Απρίλη, όσο γίνεται πιο μακριά από τις κινητοποιήσεις φοιτητών και αγροτών!

Παρ’ όλα αυτά, η απεργία στις 17 Απρίλη πρέπει να στηριχτεί, όπως κάθε εργατική κινητοποίηση, και να αποτελέσει μέρος ενός σχεδίου αγώνων απεργιών – καταλήψεων - διαδηλώσεων. Για την ενοποίηση των αντιστάσεων στο δρόμο, με την ενίσχυση των επιτροπών αγώνα και των σωματείων. Με το χτίσιμο μιας μόνιμης, σταθερής δύναμης μέσα στο εργατικό κίνημα που να παλεύει γι’ αυτά. Έτσι μπορούμε να απαντήσουμε σε κυβέρνηση και γραφειοκράτες και να νικήσουμε.

Στατιστικά

Η ακρίβεια και η αισχροκέρδεια έχουν χτυπήσει κόκκινο. Τα λαχανικά έχουν καταντήσει είδος πολυτελείας. Σύμφωνα με στοιχεία του Οργανισμού Κεντρικών Αγορών και Αλιείας (ΟΚΑΑ), οι αποκλίσεις στις τιμές από το χωράφι στο ράφι των σουπερμάρκετ είναι αδιανόητα τεράστιες και σε πολλές περιπτώσεις ξεπερνούν ακόμα και το 250%. Π.χ. οι ντομάτες κοστολογούνται από τον παραγωγό στα 80 λεπτά το κιλό, πωλούνται 2 ευρώ στο ράφι (+152,5%). Το μαρούλι, από 20 λεπτά το τεμάχιο, φτάνει στα 35 στη χονδρική, και 68 στη λιανική (240% ακριβότερα). Το μπρόκολο, από 1 ευρώ στον παραγωγό, φτάνει 2,60 στο ράφι (+160%).

Η λογική του άνευ όρων ανταγωνισμού και αισχροκέρδειας που επιτάσσει ο νεοφι-

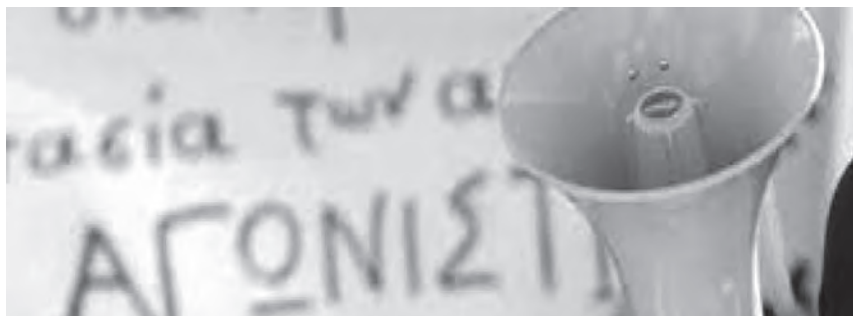
λευθερισμός έχει τσακίσει το λαϊκό εισόδημα. Όσον αφορά το λάδι, δεν μιλάμε πια για ακρίβεια αλλά για καθαρή ληστεία. Το ελαιόλαδο περσινής σοδειάς που πωλείται στα ράφια των σούπερ μάρκετ, έχει ως αφετηρία (τιμή παραγωγού) τα 3,5-4 ευρώ το λίτρο αλλά φτάνει στα ράφια των σουπερμάρκετ στα 12-16 ευρώ, καταγράφοντας απόκλιση 300%.

Σύμφωνα με τη Eurostat, η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα σε πληθωρισμό τροφίμων μετά τη Μάλτα. Μέσα στο 2023 το 73,6% των Ελλήνων αναγκάστηκε να πληρώσει περισσότερο για αγορά τροφίμων. Η ακρίβεια αλλάζει δραματικά τη ζωή των νοικοκυριών, το βιοτικό επίπεδο πέφτει στα τάρταρα. Η έρευνα του Ινστιτούτου Έρευνας Καταναλωτικών Αγαθών (ΙΕΛΚΑ), που έλαβε χώρα το Νοέμβριο του 2023 αποκαλύπτει ότι η πλειοψηφία της κοινωνία περικόπτει αγορές προϊόντων και υπηρεσιών για να εξοικονο-

μήσει χρήματα ώστε να ανταπεξέλθει στο κόστος βασικών αναγκών επιβίωσης.

Συγκεκριμένα, το 75% των ερωτηθέντων δηλώνει ότι έχει ακυρώσει δαπάνες διασκέδασης όπως είναι η έξοδος σε ένα εστιατόριο, οι διακοπές, τα ταξίδια κ.α. Το 52% δηλώνει ότι έχει αναβάλει εργασίες συντήρησης και επισκευής, π.χ. στο σπίτι ή στο αυτοκίνητο. Το 55% έχει μειώσει συνολικά τις αγορές σε είδη τροφίμων και είδη παντοπωλείου. Το 48% δηλώνει ότι έχει αλλάξει μάρκα-επωνυμία προϊόντος σε αναζήτηση φθηνότερου. Το 28% έχει χρησιμοποιήσει χρήματα από τις αποταμιεύσεις του προκειμένου να καλύψει τις αγορές του. Το 28% έχει αναβάλει την πληρωμή λογαριασμών. Το 15% δηλώνει ότι έχει αυξήσει τον χρόνο εργασίας ή έχει βρει δεύτερη εργασία προκειμένου να αυξήσει το εισόδημα του για να επιβιώσει.

Διώξεις εκπαιδευτικών στην Ε' ΕΛΜΕ -Θεσσαλονίκης Η αλληλεγγύη φέρνει νίκες!

Πογκρόμ διώξεων κατά εκπαιδευτικών για συνδικαλιστική, κοινωνική και πολιτική δράση συνεχίζει να εξαπολύει το υπουργείο Παιδείας μέσω των Διευθυντών Εκπαίδευσης, κυρίως κάνοντας χρήση του αναχρονιστικού και χουντικής έμπνευσης «παραπτώματος» του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα της «ανάρμοστης συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας».

Στην Θεσσαλονίκη, το προεδρείο του ΔΣ της Ε' ΕΛΜΕ-Θ (Χρήστος Ζαγανίδης-Πρόεδρος, Σοφία Στεφανίδου-Γραμματέας, Σίσσυ Φραντζέσκου-Αντιπρόεδρος) και νυν μέλος της ΕΛΜΕ Ημαθίας (Βασίλης Μορέλλας) διώκονταν για τη στάση τους στη ΓΣ της Ε' ΕΛΜΕ-Θ, η οποία διέγραψε από μέλος της, τον Χ.Βαϊτσίδη (ΔΑΚΕ), μετά από καταγγελία των εργαζομένων στο Δικτύο Άλφα για εργοδοτική και απρεπή συμπεριφορά, αλλά και για σοβαρές παραβιάσεις του καταστατικού της Ε' ΕΛΜΕ-Θ (πλαστογράφηση αποφάσεων του ΔΣ για τον ορισμό του στο Δίκτυο Άλφα, κ.ά.). Οι πειθαρχικές διώξεις ασκήθηκαν γιατί οι 4 συνάδελφοι έχουν μηνυθεί από τον Χ. Βαϊτσίδη και μέλη της ΔΑΚΕ, επειδή υλοποίησαν ομόφωνες αποφάσεις του ΔΣ και υπερασπίστηκαν τις διαδικασίες της ΓΣ και τις αρχές του σωματείου.

Όμως η αλληλεγγύη και η στηριξη των συναδέλφων προς τους διωκόμενους και την Ε' ΕΛΜΕ-Θ

έβαλαν φρένο στις επιδιώξεις της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσσαλονίκης και ανάγκασαν τον Προϊστάμενο, μετά τις έγγραφες εξηγήσεις που ζήτησε από το προεδρείο της Ε' ΕΛΜΕ-Θ, να σταματήσει τις διώξεις των τριών, γιατί «δεν στοιχειοθετείται τέλεση πειθαρχικού παραπτώματος».

Έγιναν πέντε παραστάσεις διαμαρτυρίας στη Διεύθυνση με μαζική συμμετοχή συναδέλφων, μαζεύτηκαν πάνω από 1600 υπογραφές στήριξης σε μικρό χρονικό διάστημα και 72 σωματεία εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους με ψηφίσματα και έδειξαν ότι το μόνο όπλο των εργαζομένων απέναντι στον αυταρχισμό και την καταστολή των υπουργείων και της κυβέρνησης είναι οι ανυποχώρητοι αγώνες και η αλληλεγγύη. Δεν ανεχόμαστε την ευθεία παρέμβαση της διοίκησης και του κράτους στο εσωτερικό των σωματείων μας. Με τη μαζική συμμετοχή των εκπαιδευτικών θα υπερασπιστούμε τις δομές του εκπαιδευτικού - εργατικού κινήματος.

Μαζί με τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και αυτός ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί για να απαλλαγεί από κάθε κατηγορία και ο Β.Μορέλλας (σε βάρος του οποίου έχει γίνει ΕΔΕ για την ίδια υπόθεση στην Ημαθία) αλλά και για να αποσυρθούν όλες οι κατασκευασμένες διώξεις από όλους τους εκπαιδευτικούς πανελλαδικά.

Πρώτη επιτυχία των οδηγών στο e-market Σκλαβενίτη Θεσσαλονίκης

Η δεύτερη συνέλευση των οδηγών στο e-market Σκλαβενίτη ήταν μαζική (σχεδόν απαρτία) και αποφάσισε: 1) την άμεση ικανοποίηση όλων των αιτημάτων (βλ. άρθρο ΑΤΕ Ιαν.-Φεβρ.), με άμεσο σταμάτημα όποιες προσπάθειες καταστρατήγησης των ήδη συμφωνηθέντων, 2) καμία ανοχή σε εκδικητικές συμπεριφορές και απειλές της εργοδοσίας, 3) την αντικατάσταση συναδέλφων, που παραιτήθηκαν, με νέες προσλήψεις.

Η απεργία στις 28 Φεβρουαρίου αντιμετώπιστηκε από τους εργαζόμενους ως σημαντική ευκαιρία να διατρανώσουν τα αιτήματα και την ενότητα τους. Η συμμετοχή στην απεργία (για την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων ήταν η πρώτη φορά) προϋπέθετε οργάνωση νέας συνέλευσης, για να οπλιστούν οι εργαζόμενοι με επιχειρήματα και να σπάσουν τυχόν δισταγμοί και φοβίες. Λόγω έλλειψης εμπειριών, κυριάρχησε ένας αγωνιστικός αυθορμητισμός, που είχε σαν αποτέλεσμα την πρωτοβουλία κάποιων συναδέλφων να μαζευτούν υπογραφές (60 στους 64 οδηγούς) στις 22/2 για συμμετοχή στην απεργία.

Η κίνηση αυτή ταρακούνησε μεν την διεύθυνση του καταστήματος, της έδωσε όμως πολύτιμο χρόνο να αντιστρέψει το κλίμα. Οι "δεσμεύσεις" της πάνω στα αιτήματα μας και το σταμάτημα των "άμεσων" απειλών ήταν αρκετά για να μην υπάρξει μαζική συμμετοχή στην απεργία "που θα έβλαπτε το κατάστημα". Θεωρήθηκε νίκη από τους εργαζόμενους και είχε ως αποτέλεσμα οι περισσότεροι να κάνουν πίσω, να απεργήσουν μόνο έξι οδηγοί και άλλοι τόσοι που είχαν ρεπό να δηλώσουν ότι δεν το αλλάζουν επειδή θέλουν να συμμετέχουν στην απεργία. Παρόλα αυτά το σπάσιμο του φόβου και η συμμετοχή στην απεργία έστω και λίγων εργαζομένων αποτελεί μία παρακαταθήκη και ένα σημαντικό πρώτο βήμα, για τις επόμενες επιθέσεις και προσπάθειες της εργοδοσίας να πάρει πίσω τα κερτημένα μας, για την προσπάθεια μας για οριστική ικανοποίηση των αιτημάτων μας και για την οργάνωση της Γενικής Απεργίας στις 17 Απριλίου.

Μάθε τα δικαιώματά σου:

Η αργία είναι δικαίωμα - Όχι επιλογή του εργοδότη

Οι ημέρες υποχρεωτικής αργίας βάσει νόμου και κατά τις οποίες απαγορεύεται η απασχόληση των εργαζομένων είναι οι: 1η και 6η Ιανουαρίου, 25η Μαρτίου, 1η Μαΐου, Κυριακή και Δευτέρα του Πάσχα (φέτος 5-6 Μαΐου), 15η Αυγούστου, 28η Οκτωβρίου, 25η και 26η Δεκεμβρίου.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας μπορούν να ορίζονται και άλλες -μέχρι πέντε το χρόνο- ημέρες υποχρεωτικής ή προαιρετικής αργίας. Για τοπικές αργίες, η αρμοδιότητα ανήκει στους Περιφερειάρχες. Με την ίδια διαδικασία δύνανται να καταργούνται ή να αλλάζουν οι προβλεπόμενες αργίες (βάσει ν. Χατζηδάκη).

Εκτός από τις υποχρεωτικές αργίες, έχουν καθιερωθεί από διάφορους οργανισμούς ή επιχειρήσεις και άλλες ημέρες του έτους, ως αργίες. Αυτές, είτε έχουν ορισθεί με Κανονισμό Εργασίας της επιχείρησης, είτε από έθιμο, είτε με ΣΣΕ, διαιτητική απόφαση, διάταγμα, εσωτερικό κανονισμό ή από επιχειρησιακή συνθήκη και είναι οι παρακάτω:

•**Καθαρά Δευτέρα:** επιτρέπεται η λειτουργία των ιδιωτικών επιχειρήσεων και η απασχόληση των μισθωτών και δεν δημιουργεί αξίωση για πρόσθετη αμοιβή. Μπορεί όμως α) να έχει χαρακτηριστεί ως αργία, οπότε οι μισθωτοί δικαιούνται κανονικά το ημερομίσθιο ή το μισθό τους αντίστοιχα και β) να περιλαμβάνεται σε ΣΣΕ όρος για την καταβολή **προσαύξησης 75%**, οπότε οι μισθωτοί που υπάγονται σ' αυτήν δικαιούνται την παραπάνω αύξηση.

•**Μεγάλη Παρασκευή:** επιτρέπεται η λειτουργία των επιχειρήσεων και η απασχόληση των μισθωτών. Είναι αργία για τους εργαζόμενους του Δημοσίου και έχει καθιερωθεί ως αργία με Διατάγματα, Υπουργικές Αποφάσεις,

ΣΣΕ, Διαιτητικές Αποφάσεις κ.λπ., για διάφορους κλάδους στον ιδιωτικό τομέα. Για τα εμπορικά καταστήματα δεν επιτρέπεται η λειτουργία τους έως τις 13:00 της Μεγάλης Παρασκευής.

•**Του Αγίου Πνεύματος:** είναι αργία στον ιδιωτικό τομέα, εφόσον έτσι ορίζει διάταξη ΣΣΕ, Κανονισμός Εργασίας της επιχείρησης, επιχειρησιακή συνθήκη ή έθιμο. Όσοι απασχολούνται αυτή την ημέρα, αν είναι ημερομίσθιοι, δικαιούνται να λάβουν κανονικά το ημερομίσθιο τους και αν αμείβονται με μηνιαίο μισθό, δεν δικαιούνται πρόσθετης αμοιβής. Εάν η επιχείρηση παραμένει συνήθως κλειστή αυτή την ημέρα και λειτουργήσει εκτάκτως, με μονομερή απόφαση του εργοδότη, οι αμειβόμενοι με ημερομίσθιο δικαιούνται το κανονικό τους ημερομίσθιο και οι αμειβόμενοι με μισθό δικαιούνται να λάβουν το 1/25 επί πλέον του μισθού τους. Ενώ, εάν συνήθως λειτουργεί και εκτάκτως δεν λειτουργήσει, με μονομερή απόφαση του εργοδότη, οι αμειβόμενοι με ημερομίσθιο δικαιούνται να λάβουν το ημερομίσθιο τους, ενώ όσοι αμείβονται με μηνιαίο μισθό δεν χάνουν μέρος του μισθού τους.

Με το ν. Χατζηδάκη προστέθηκαν στις υποχρεωτικές αργίες η 1η και 6η Ιανουαρίου και 28η Οκτωβρίου. Όμως, σύμφωνα με το άρθρο 63 του

νόμου, εξαιρούνται από τις ημέρες των υποχρεωτικών αργιών (καθώς και της κυριακάτικης αργίας) σχεδόν όλοι οι κλάδοι (μεταφορές, ενέργεια, τηλεπικοινωνία, υγεία, εστίαση, εμπόριο, logistics, εξυπηρέτησης και τεχνικής υποστήριξης πελατών κ.α). Επιπλέον, με άδεια της Επιθεώρησης Εργασίας, δίνεται η δυνατότητα στους εργοδότες και άλλων κλάδων να λειτουργούν τις επιχειρήσεις τους κατά τις ημέρες των αργιών. Ουσιαστικά, το αντεργατικό έκτρωμα Χατζηδάκη δίνει το ελεύθερο στους εργοδότες να λειτουργούν κάθε μέρα, κρατώντας τους εργαζόμενους δέσμιους των «αναγκών της αγοράς», αφήνοντάς τους χωρίς προσωπικό χρόνο και ξεκούραση.

Φυσικά, οι εργοδότες επιδίδονται σε σειρά παρανομιών, όπως μη καταβολή των νόμιμων προσαυξήσεων, μη αντικατάσταση του ρεπό ή αντικατάσταση της ημέρας αργίας με ρεπό. Καλούμε τους εργαζόμενους να ενημερωθούν για τις προσαυξήσεις που δικαιούνται για την εργασία τους κατά τις ημέρες αργιών, να επικοινωνήσουν με την Αντεπίθεση των Εργαζομένων ή με τα σωματεία τους για το αν μια ημέρα ορίζεται ως αργία στην επιχείρηση ή τον κλάδο που εργάζονται, και να καταγγέλλουν τις παρανομίες των εργοδοτών τους.

Από την δράση μας στον Επισιτισμό Η αρχή έγινε στις 28/2

Εν όψει της απεργίας της 28ης Φλεβάρη, η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό και η Επιτροπή Αγώνα Διανομέων οργάνωσαν παρεμβάσεις σε χώρους δουλειάς στην Θεσσαλονίκη. Στην απεργιακή καμπάνια καλέσαμε

Να οργανώσουμε την Αντεπίθεσή μας στην κλίμα Μητσοτάκη-εργοδοτών

τους συναδέλφους να συμμετέχουν στην απεργία/διαδήλωση και συζητήσαμε για τα προβλήματα τόσο στον κλάδο (μη εφαρμογή κλαδικής ΣΣΕ, μισοασφαλισμένη εργασία, συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας κλπ.) όσο και την σφοδρή επίθεση της κυβέρνησης με τις ιδιωτικοποιήσεις, την ακρίβεια, την κατάργηση των δικαιωμάτων μας.

Μία απεργία όπου, οι «ταξικές δυνάμεις» της Ταξικής Ενότητας

(ΠΑΜΕ) στο ΣΕΤΕΠΕ Θεσ/νίκης αλλά και των ακολούθων της Λάντζα, όταν την έβαζαν δεν περίμεναν (και δεν ήθελαν «όπως ο διάολος το λιβάνι»), πως το φοιτητικό κίνημα θα κρατούσε μέχρι τότε. Έτσι, ένα μήνα πριν στις 22/1, στην ΓΣ του ΣΕΤΕΠΕ, ως Αντεπίθεση υποστηρίξαμε ότι θα έπρεπε να καλεστεί απεργία εκείνη την ώρα που το φοιτητικό κίνημα «έβραζε», για να ενωθεί ο αγώνας φοιτητών-εργαζομένων. Αντιθέτως, οι «νεκροθάφτες» του κινήματος (ΠΑΜΕ), ξεκίνησαν τη γνωστή επίθεση, κατηγορώντας μας ως διασπαστές κτλ. Ταυτόχρονα, παρά τις αγωνιστικές κορώνες στα λόγια, είναι οι ίδιοι που εφαρμόζουν στην πράξη το έκτρωμα Χατζηδάκη, μόνο και μόνο για ψήφους και καρέκλες (π.χ. εγγράφουν στα συνδικάτα freelancers, προωθούν τις ηλεκτρονικές εκλογές σε σωματεία που ελέγχουν κτλ).

Παρόλα αυτά, η απεργιακή διαδήλωση πραγματοποιήθηκε με μεγάλη

συμμετοχή νεολαίας και εργαζομένων, παρόλο που μεγάλο κομμάτι εργαζομένων δεν μπορούσε να απεργήσει (μη κήρυξη Γενικής απεργίας από την αστικοποιημένη γραφειοκρατία που ελέγχει την ΓΣΕΕ). Στο πανό της ΑτΕ συμμετείχαν αρκετοί συνάδελφοι διανομείς και εργαζόμενοι στον Επισιτισμό.

Ταυτόχρονα, το τελευταίο διάστημα, στον κλάδο μας, υπήρξαν διεκδικήσεις και αγώνες σε εργασιακούς χώρους με την στήριξη της ΑτΕ, όπου διεκδικήσαμε/κερδίσαμε την καταβολή δεδουλευμένων/ενσήμων αλλά και στην efood, όπου αρκετοί διανομείς πλήρους απασχόλησης υπέγραψαν σύμβαση εργατοτεχνίτη.

Η ΑτΕ δείχνοντας τον δρόμο, ενάντια σε κάθε είδους «ειδικούς», παλεύει καθημερινά στους χώρους εργασίας, μιλώντας τη γλώσσα της αλήθειας. Γιατί η λύση μπορεί να έρθει μόνο από εμάς τους ίδιους, με σχέδιο, ενότητα, επιμονή και αποφασιστικότητα απέναντι σε κυβέρνηση ΝΔ και εργοδότες που μας ρουφάνε το αίμα καθημερινά.

Αγώνας διαρκείας ενάντια στην διάλυση-ιδιωτικοποίηση της Υγείας

Στις 22/2 πραγματοποιήθηκε η τελευταία Πανελλαδική Πανυγειονομική Κινητοποίηση, με κεντρικό σύνθημα Σωτηρία της Δημόσιας Υγείας-Πρόνοιας-ΕΚΑΒ. Τα αιτήματα που πρόβαλε η ΠΟΕΔΗΝ ήταν: Αύξηση μισθών, επαναχορήγηση 13ου-14ου μισθού, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, μονιμοποίηση συμβασιούχων-επικουρικών, ΒΑΕ, επίδομα επικίνδυνης & ανθυγιεινής εργασίας, χρηματοδότηση-αναβάθμιση ιατροξενοδοχειακού εξοπλισμού.

Ωστόσο, δύο ήταν τα κύρια ζητήματα σε αυτή την κινητοποίηση: Α) Οι συμβασιούχοι, τους οποίους όχι μόνο δεν μονιμοποιεί παρόλο που καλύπτουν πάγιες- διαρκείς ανάγκες εδώ και χρόνια, όχι μόνο δεν τους ανανεώνει τις συμβάσεις, αλλά τους πετάει έξω, κάποιες φορές ακόμα και πριν λήξουν οι συμβάσεις τους, προς χάριν εργολάβων. Παρόλο που οι εργολάβοι στοιχίζουν πολλαπλάσια στο κράτος από την μονιμοποίησή των εργαζομένων!

Β) Οι γιατροί, όπου υπάρχουν οι μεγαλύτερες ελλείψεις. Όσοι έχουν απομείνει στο ΕΣΥ βιώνουν «εργασιακή υπερεξόντωση» και μισθολογική απαξίωση, με πλήρη αναστολή προσλήψεων, με συνεχιζόμενες έκνομες εντολές για μετακινήσεις και για υπερεφημέρευση, με αδίστακτη κομματική ρουσφετολογία σε θέσεις επιστημονικής ευθύνης, με την προώθηση «απογευματινών» επί πληρωμή χειρουργείων.

Ήταν από τις μαζικότερες κινητοποιήσεις στον χώρο της Υγείας, με το μεγαλύτερο ποσοστό συμμετεχόντων από γιατρούς αλλά και συμβασιούχους. Σε πολλές πόλεις έγιναν κινητοποιήσεις με ικανοποιητική συμμετοχή. Στην Αθήνα η κινητοποίηση κατέληξε στο υπουργείο. Ο Υφυπουργός απάντησε στους εργαζόμενους πως θέσεις που καλύπτονται τώρα από Συμβασιούχους θα περάσουν μέχρι 30/06 σε εργολάβους! Πως τα απογευματινά χειρουργεία θα κάνουν πιο ελκυστικό το ΕΣΥ για τους γιατρούς! Ακόμα, πως

οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας θα αξιολογηθούν σε δύο-τρία χρόνια από τον βαθμό εξυπηρέτησης των πολιτών (πελατών)!

Όχι μόνο δεν λύθηκε κανένα από τα αιτήματα των εργαζομένων αλλά αντίθετα η κυβέρνηση συνεχίζει την ολομέτωπη επίθεση!

Μόνο με την δική μας μαζική-διαρκή και ανυποχώρητη αντεπίθεση -οι εργαζόμενοι στην Δημόσια Υγεία μαζί με τους εργαζόμενους, την νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα μπορούμε να σταματήσουμε τη διάλυση/ιδιωτικοποίηση της Δημόσιας-Δωρεάν Υγείας! Να προτάξουμε τη ζωή μας πάνω από τα κέρδη μιας χούφτας επιχειρηματικών ομίλων-καπιταλ(η)στών!

Εκλογές ΠΑΣΕ Vodafone Πρώτο βήμα για την επανεκκίνηση του σωματείου

Στις 21 και 22 Φλεβάρη διεξήχθησαν οι εκλογές του Πανελληνίου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone-Πάναφον. 2 χρόνια μετά τις προηγούμενες εκλογές σημειώθηκε ένα θετικό αποτέλεσμα ως προς την αύξηση του αριθμού των ψηφισάντων, με την κάλπη να ανέρχεται στις 87 ψήφους. Στο διάστημα που μεσολάβησε από τις προηγούμενες εκλογές, έχει εκδηλωθεί μια άνευ προηγουμένου επίθεση της εργοδοσίας, η οποία εκμεταλλεύτηκε την πανδημία για να επιβάλει την τηλεργασία και να διαλύσει κάθε εργασιακή σχέση και δικαίωμα. Έτσι, το αυξημένο αποτέλεσμα σηματοδοτεί μια πρώτη συσπείρωση των συναδέλφων γύρω από το σωματείο, το οποίο αντιλαμβάνονται ως συλλογικό όργανο, ικανό να σταθεί ανάχωμα στο κλίμα τρομοκρατίας και απαξίωσης των σχέσεων εργασίας και των μισθών.

Με τη συμμετοχή τους οι συνάδελφοι έδειξαν την εμπιστοσύνη τους στο σωματείο αναγνωρίζοντας τους μεγάλους και σκληρούς αγώνες που έδωσαν μαζί στο παρελθόν, με απεργίες, στάσεις εργασίας, διαμαρτυρίες και αποκλεισμούς εισόδων των κτηρίων της εταιρίας ενάντια σε απολύσεις, για το σταμάτημα των εργολαβιών, για την διεκδίκηση και εντέλει την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας εν μέσω Μνημονίων. Δείχνει επίσης μια γενικότερη μετατόπιση προς την αντίσταση και τον αγώνα, επηρεασμένη από το φοιτητικό κίνημα της περιόδου. Το καλό απο-

τέλεσμα των εκλογών είναι όμως και αποτέλεσμα της ενεργοποίησης και δράσης του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών του σωματείου, που το κράτησαν όρθιο μέσα σε μια πολύ δύσκολη περίοδο.

Στις εκλογές πήραν μέρος συνάδελφοι από την «Αντεπίθεση των Εργαζομένων» συμμετέχοντας και στηρίζοντας το ενιαίο ψηφοδέλτιο, και σημείωσαν ένα σημαντικό αποτέλεσμα καταλαμβάνοντας δυο θέσεις στο διοικητικό συμβούλιο και εκλέγοντας έναν σύνεδρο για το Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Στο ΔΣ εκλέχθηκαν και παλιοί συνάδελφοι με εμπειρία στη διοίκηση του σωματείου, οι οποίοι έχουν συμμετάσχει στους αγώνες στο σωματείο στο παρελθόν και, με την κινητοποίησή τους, συνέβαλαν στο εκλογικό αποτέλεσμα. Θετικό αποτέλεσμα κατέγραψαν και οι συνάδελφοι από την «Αντεπίθεση των Εργαζομένων» που συμμετείχαν στις εκλογές που διεξήχθησαν στο Σωματείο Εργαζομένων στη Victus Networks και στο ΠΑΣΕ Vantage Towers, οι οποίοι εκλέχθηκαν και αυτοί στο ΔΣ. Η περίοδος που βρισκόμαστε και η περίοδος που έρχεται διαγράφεται δύσκολη λόγω της ακρίβειας, των ιδιωτικοποιήσεων και των αντεργατικών μέτρων. Θα πρέπει αυτά τα θετικά αποτελέσματα στις εκλογές των σωματείων να τα οδηγήσουμε στην κατεύθυνση της ανασύνθεσης και ανασυγκρότησης των σωματείων για να βάλουμε τέλος στην αντεργατική και αντιλαϊκή λαίλαπα.

Εκλογές του ΣΜΕΘ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 11 Φλεβάρη στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης οι εκλογές του Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης. Αρκετοί συνάδελφοι έδωσαν το παρόν σε μια περίοδο που το Σωματείο ανασυντάσσεται και ανοίγει καμπάνια ενημέρωσης και εγγραφών ώστε να ενισχυθούμε αριθμητικά, αλλά και ουσιαστικά, ώστε να παρέμβουμε στους χώρους εργασίας, να αντιμετωπίσουμε την επίθεση κυβέρνησης και εργοδοσίας, για να θέσουμε τους δικούς μας όρους!

Το ΣΜΕΘ έχει να επιδείξει σημαντικούς αγώνες:

Τους αγώνες ενάντια στις εργοδοσίες των φροντιστηρίων Μπαχαράκη, Σύστημα κ.α., που καταστρατηγούσαν τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων, με αποτέλεσμα την πλήρη καταβολή των δεδουλευμένων των εργαζομένων.

Τον αγώνα ενάντια στην αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των ενσήμων, που πετούσε εκτός ταμείου ανεργίας (κάθε καλοκαίρι με την λήξη των συμβάσεων ορισμένου χρόνου και μέχρι την επαναπρόσληψη τον Σεπτέμβρη), ένα μεγάλο κομμάτι συναδέλφων και κυρίως των πιο χαμηλόμισθων, στον οποίο το Σωματείο πάλεψε μόνο του, χωρίς την συμβολή της Ομοσπονδίας ή άλλων Σωματείων, και νίκησε.

Τον αγώνα ενάντια στην προσφυγή της ΟΕΦΕ στο ΣτΕ που επιχείρησε να ρίξει το ωρομίσθιο στο μισό, που περιλάμβανε μια σειρά από δράσεις, κινητοποιήσεις στα γραφεία της ΟΕΦΕ και κορυφώθηκε στην μεγαλειώδη απεργιακή συγκέντρωση της 19ης Μάρτη του 2019, που είχε ως αποτέλεσμα το πάγωμα της προσφυγής τουλάχιστον μέχρι σήμερα.

Το Σωματείο έχει αποδείξει ότι μπορεί και να διεκδικεί και να κερδίζει! Η ενίσχυσή του αποτελεί τον πιο αποτελεσματικό τρόπο για να υπερασπιστούμε τα συμφέροντά μας συλλογικά. Για να αντιμετωπίσουμε την εργοδοτική ασυδοσία, για να τσακίσουμε την αλαζονεία της κυβέρνησης που την εξοπλίζει με αντεργατικούς νόμους, για να οικοδομήσουμε το Σωματείο ώστε να τεθεί με τους δικούς μας όρους το ζήτημα της υπογραφής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, και εφαρμογής της σε κάθε χώρο δουλειάς, που θα εξυπηρετήσει τις ανάγκες μας και θα προστατεύσει τα δικαιώματά μας ως εργαζόμενους στην ιδιωτική εκπαίδευση. Για να προτάξουμε τις ανάγκες και την αξιοπρέπεία μας ενάντια στα κέρδη τους!

Οι μεγάλες απεργίες των εκπαιδευτικών - Μέρος 2

Η απεργία στα εξεταστικά κέντρα το 1998

Η δεκαετία του 90' στην Ελλάδα, αν και βυθισμένη στην οικονομική κρίση που ξεδιπλωνόταν και στο κλίμα ήττας που επέφερε η κατάρρευση της ΕΣΣΔ, ήταν πλούσια από αγώνες, ειδικά στον χώρο της εκπαίδευσης. Οι νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ήδη από 1990 επιδίωκαν να προσαρμόσουν την εκπαίδευση στην αγορά της κρίσης και της χρεοκοπίας. Ο νόμος Αρσένη αποτελεί σημείο τομή τόσο για την νεοφιλελεύθερη επίθεση ενάντια στη δημόσια και δωρεάν παιδεία όσο για το εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα που πάλεψε για την ανατροπή του.

Ο νόμος περιλάμβανε μια σειρά από αξιολογήσεις σε μαθητές, καθηγητές και σχολικές μονάδες, το τσάκισμα μισθών των εκπαιδευτικών με την εφαρμογή του Ενιαίου Μισθολογίου και την κατάργηση της Επετηρίδας με την αντικατάστασή της από εξετάσεις ΑΣΕΠ, που ακύρωναν το πτυχίο των εκπαιδευτικών, τα χρόνια παραμονής τους σε καθεστώς αναπληρωτή ή αδιόριστου. Οι κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών, των φοιτητών και των μαθητών ενάντια στον νόμο Αρσένη ξεκίνησαν ήδη από την αρχή του σχολικού έτους 1997 με καταλήψεις σχολείων, μαζι-

κές συνελεύσεις καθηγητών και αδιόριστων, διαδηλώσεις και απεργίες και κλιμακώθηκαν με την μεγάλη απεργία του 1998 και τις συγκρούσεις έξω από τα εξεταστικά κέντρα του ΑΣΕΠ (ο λεγόμενος «Διαγωνισμός της ντροπής»)..

Επί 7 μέρες εκπαιδευτικοί σε πάνω από 20 πόλεις της χώρας βρισκόταν έξω από τα εξεταστικά κέντρα του ΑΣΕΠ με σκοπό να σταματήσουν έμπρακτα τον διαγωνισμό (προσπάθειες αποκλεισμού επιτηρητών και

ας Δ. Κουσουρή), οι συλλήψεις και η συκοφάντηση του αγώνα αποκάλυψαν το πραγματικό πρόσωπο της κυβέρνησης και την έφθειραν σημαντικά. Οι νεοφιλελεύθεροι δεν δίστασαν να βάλουν στο «παιχνίδι» και τους φασίστες της Χρυσής Αυγής, ώστε να καταστείλουν με τη βία το κίνημα, πράξη που άνοιξε τον δρόμο για την παραπέρα ενδυνάμωση τους.

Ο αγώνας είχε σημαντικές νίκες που κρατάνε μέχρι και σήμερα. Μια σειρά από διατάξεις παρέμειναν στα χαρτιά, καθιέρωσε ορισμένα μέσα πάλης, ζωντάνεψε τις δομές των εργαζομένων και ανέθρεψε μια γενιά νέων αγωνιστών. Ο λόγος που δε πέτυχε μια απόσυρση του νόμου, ούτε μια πτώση της κυβέρνησης οφείλεται στη στάση των συνδικαλιστικών ηγεσιών της ΟΛΜΕ και ΔΟΕ που διέσπασαν τον κλάδο αλλά και στις αδυναμίες της Άκρας Αριστεράς.

Η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών, με την συμβολή των συντρόφων μας, παρεμβήκαμε ενεργά σε αυτόν τον αγώνα, δημιουργήσαμε επιτροπές ενάντια στον νόμο και ενάντια στις διώξεις αγωνιστών. Όπως τότε έτσι και τώρα που η Δημόσια Εκπαίδευση και το άρθρο 16 απειλούνται ριζικά πρέπει να παλέψουμε με επιμονή και αυτοθυσία. Η γενιά μας να ολοκληρώσει το έργο του τότε, να διασφαλίσει ότι τα αγαθά και τα δικαιώματα δεν ξεπουλιούνται και να τιμωρήσει την δολοφονική κυβέρνηση ΝΔ!

➡➡➡ 1998: Οι εκπαιδευτικοί στους δρόμους

απεργοσπαστών, ακόμα και καταλήψεις χώρων εξέτασης). Η πράξη αυτή στηρίχτηκε από ένα συντριπτικό κομμάτι της κοινωνίας (μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι σύλλογοι και επιτροπές κατά του Νόμου Αρσένη κ.ά.) που ζητούσαν την παραίτηση του Αρσένη και την υπεράσπιση της Δωρεάν και Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Το όργιο αστυνομικής βίας με χημικά, πλαστικές σφαίρες και δολοφονικές επιθέσεις (απόπειρα δολοφονί-

